

Nr 34.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag ur kyrkofonden för budgetåret 1937/1938 för biträde vid handläggning av boställsärenden och vad därmed äger samband; given Stockholms slott den 8 januari 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredraganden hemställt.

GUSTAF.

N. Quensel.

Utdrag av protokoll över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 januari 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON, WESTMAN, WIGFORSS, LEVINSON, SKÖLD, QUENSEL, FORSLUND.

T. f. departementschefen, statsrådet Quensel anför:

Jämlikt stadgande i andra stycket punkt 7) av 6 § lagen den 30 augusti 1932 (nr 404) om kyrkofond, sådant nämnda lagrum lyder enligt lag den 27 november 1936, nr 580, skola anslag, som Konungen och riksdagen finna skäligt ställa till vederbörande statsdepartements förfogande för anlåtande av biträde vid handläggning av boställsärenden och vad därmed äger samband, utgöras av kyrkofonden.

I proposition nr 28/1935 föreslog Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att för budgetåret 1935/1936 finge för det ändamål, som i nämnda lagstadgande avses, i enlighet med Kungl. Maj:ts beprövande ur kyrkofonden utgå ett belopp av högst 12,000 kronor. I skrivelse den 16 februari

1935, nr 25, meddelade riksdagen, att densamma bifallit vad Kungl. Maj:t sålunda föreslagit. Före angivna budgetår har något motsvarande anslag ur kyrkofonden icke tagits i anspråk. Ej heller utgår sådant anslag för innevarande budgetår.

I förenämnda proposition till 1935 års riksdag har chefen för ecklesiastikdepartementet, med återgivande av vad 1932 års vederbörande riksdagsutskott anfört beträffande behovet av nu omförmälda anslag, framhållit, hurusom den sammanhållande kontrollen av den nya förvaltningsorganisationen enligt 1932 års ecklesiastika boställslagstiftning allt fortfarande låge i Kungl. Maj:ts hand och hurusom särskilda ärenden rörande boställen och vad därmed ägde samband — därav ett flertal ärenden fordrande en mycket arbetskrävande och tidsödande beredning — alltjämt komme omedelbart under Kungl. Maj:ts avgörande. I anslutning därtill framhöll departementschefen vidare, att de uppgifter, som härutinnan sålunda åvilade Kungl. Maj:ts kansli, väl i allmänhet kunde fullgöras av ecklesiastikdepartementets eljest tillgängliga arbetskrafter, men att för detta ändamål behov dock torde komma att föreligga av tillfällig förstärkning av desamma.

Behov av tillfällig förstärkning av departementets arbetskrafter för beredning av boställsärenden har visat sig fortfarande vara för handen, fastän för innevarande budgetår anslag ur kyrkofonden för ändamålet icke ifrågasatts. Att sådant behov förelegat jämväl under denna tid belyses bland annat därav, att inom departementet — för beredning av vissa allmänna med kyrklig fastighetsförvaltning sammanhängande spörsmål — tillkallade utredningsmän, för vilka kostnaderna bestridas av åttonde huvudtitelns anslag till kommittéer och utredningar genom sakkunniga, i åtskilliga fall måst under året anlitas för biträde med beredning av jämväl andra till departementets handläggning hörande ärenden av kyrkligt-ekonomisk natur, företrädesvis boställsärenden eller ärenden, som eljest direkt berört kyrkofondens intressen. Med hänsyn härtill har ock Kungl. Maj:t den 11 december 1936 funnit gott förordna viss sakkunnig att tillsvidare jämte tillkallade särskilda experter inom ecklesiastikdepartementet biträda vid beredning av ärenden av kyrkligt-ekonomisk natur i allmänhet. För återstående del av innevarande budgetår komma, på sätt Kungl. Maj:t därvid tillika föreskrivit, kostnaderna för dagavoden och andra ersättningar åt nämnde sakkunnige med experter att bestridas av förut omförmälda kommittéanslag.

De ärenden, som enligt det sålunda givna förordnandet äro avsedda att till den sakkunnige överlämnas, utgöras i väsentlig utsträckning just av sådana ärenden, för vilkas handläggning — jämlikt förut åberopade stadgande i andra stycket punkt 7) av 6 § lagen om kyrkofond — biträde må, efter Kungl. Maj:ts och riksdagens bestämmande, kunna anlitas på kyrkofondens bekostnad. Det synes i följd härav tillbörligt, att

i överensstämmelse med berörda stadgandes syfte kostnaderna för den sakkunniges handläggning av sådana ärenden bestridas av kyrkofondens medel. Till övriga delar böra dock givetvis kostnaderna för denne sakkunniges och de biträdande experternas arbete, liksom för närvarande, bestridas av kommittéanslaget. Emellertid torde det även härutöver kunna komma att föreligga behov av tillfällig förstärkning av departementets arbetskrafter för beredning och handläggning av boställsärenden och vad därmed äger samband. Det synes mig därför erforderligt, att för här omförmälda ändamål ställes till Kungl. Maj:ts förfogande ur kyrkofonden ett belopp, som för budgetåret 1937/1938 lämpligen torde böra beräknas till högst 12,000 kronor.

Jag hemställer förty, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att för anlitande av biträde vid handläggning av boställsärenden och vad därmed äger samband må för budgetåret 1937/1938 i enlighet med Kungl. Maj:ts beprövande ur kyrkofonden utgå ett belopp av högst 12,000 kronor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall till riksdagen avlåtas.

Ur protokollet:
Nils Lorichs.
